

Při praxi v dětských domovech jsem se setkala s dětmi s postižením, které byly počaty umělým oplodněním. Děti ukryté před zraky veřejnosti, děti, o kterých se nic neví, děti, které pomalu čekají na smrt, která díky vynikající péči a lékům nepřichází. Rozhodla jsem se pokusit se zjistit, zda je procento takto narozených a postižených dětí po umělém oplodnění větší, menší, případně stejné jako u dětí z přirozeného oplodnění. Víme, zda taková rizika opravdu jsou? Je veřejnost a především páry, které podstupují umělé oplodnění, dostatečně informovány o všech rizicích, které souvisejí s celou léčbou neplodnosti? Jak umělé oplodnění včetně dárcovství přijímá široká veřejnost? Jaká je stránka finanční, jaký je pohled na rodičovství v České republice a zároveň jaký je pohled ze strany církve a morálního hlediska? Vzhledem k tomu, že umělé oplodnění je velmi rozsáhlý pojem a spolu s ním souvisí hodně příbuzných směrů, bude práce směřována cíleně na umělé oplodnění, důvody neplodnosti, její řešení, rizika s tím související a zároveň zda je opravdu nezbytné umělé oplodnění podstupovat. Zda je pravdou, že populace ve vyspělých státech pomalu ztrácí schopnost přirozené reprodukce, nebo zda to není i částečně uměle vyvolaná potřeba, která v dnešním spěchu vyřeší časové i jiné problémy a splní tím i účel reprodukční.